

Til beslutningsforslag nr. B 82. Vedtaget af Folketinget ved 2. (sidste) behandling den 16. december 2004*)

Folketingsbeslutning

om Folketingets Ombudsmands beretning for året 2003

Folketinget tager Folketingets Ombudsmands beretning for året 2003 til efterretning.

KAJ IKAST

/ Lissa Mathiasen

*) Se FT: 2946, 3124; B: 219; C: 142.

Til lovforslag nr. L 5: Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 17. december 2004*)

Forslag

til

Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Afsnit I

Indledende bestemmelser

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne lov finder anvendelse på strafferetlige afgørelser om

- 1) beslaglæggelse,
- 2) bødestraf og
- 3) konfiskation.

Stk. 2. Strafferetlige afgørelser som nævnt i stk. 1, der er truffet i andre medlemsstater i Den Europæiske Union, kan fuldbyrdes her i landet efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. Loven finder dog ikke anvendelse på afgørelser, der er omfattet af lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., i det omfang de særlige bestemmelser om fuldbyrdelse af straf m.v. mellem de nordiske lande giver mere vidtgående adgang til fuldbyrdelse end reglerne i nærværende lov.

§ 2. Ved »udstedelsesstat« forstås den stat, i hvilken den pågældende afgørelse er truffet.

Stk. 2. Ved »fuldbyrdesstat« forstås den stat, der anmodes om at fuldbyrde den pågældende afgørelse.

Afsnit II

Beslaglæggelse

Kapitel 2

Fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser

§ 3. Ved »beslaglæggelseskendelse« forstås i denne lov enhver foranstaltning, der er truffet af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat for midlertidigt at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af formuegoder, der kan konfiskeres, eller af bevismateriale.

§ 4. Loven finder anvendelse på beslaglæggelseskendelser, der afsiges med henblik på

- 1) sikring af materiale, som kan fremlægges som bevis ved strafferetlig forfølgning af en lovovertrædelse, eller
- 2) efterfølgende konfiskation af formuegoder af enhver art.

§ 5. En beslaglæggelseskendelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 6, 7 eller 8. Behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 11.

§ 6. En beslaglæggelseskendelse, der er udstedt i forbindelse med efterforskningen af en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i

landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børneporno-grafi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
 - 11) Internetkriminalitet.
 - 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre væksthæmmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.

30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.

31) Skibs- eller flykapring.

32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en beslaglæggelseskendelse fuldbyrdes her i landet, hvis en handling svarende til den, som ligger til grund for kendelsen, er strafbar efter dansk ret.

§ 7. Fuldbyrkelse af en beslaglæggelseskendelse afslås, hvis

- 1) den i § 48 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med beslaglæggelseskendelsen,
- 2) kendelsen vedrører materiale, som er omfattet af retsplejelovens § 802, stk. 4, eller § 803, stk. 2, eller
- 3) fuldbyrkelse vil være i strid med straffelovens § 12.

Stk. 2. Fuldbyrkelse af en beslaglæggelseskendelse afslås, hvis kendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er dømt i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrkelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som beslaglæggelseskendelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fuldbyrkelse af en beslaglæggelseskendelse afslås, hvis der er grund til at formode, at kendelsen er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

§ 8. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis beslaglæggelseskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er dømt, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

F. t. l. vedr. strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Stk. 2. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som beslaglæggelseskendelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 9. Når betingelserne for fuldbyrkelse her i landet af en beslaglæggelseskendelse er opfyldt, kan det bestemmes, at fuldbyrnelsen udsættes i en passende periode, hvis fuldbyrnelsen kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning.

Stk. 2. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen.

§ 10. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) afslag på fuldbyrkelse samt begrundelsen herfor,
- 2) tilfælde, hvor det viser sig praktisk umuligt at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen, fordi formuegoderne er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke findes på det sted, der er angivet i attesten, eller fordi det ikke, selv efter høring af udstedelsesstaten, er angivet tilstrækkelig præcist, hvor formuegoderne eller bevismaterialet befinder sig,
- 3) en beslutning om udsættelse samt begrundelsen herfor og om muligt dens forventede varighed,
- 4) ophør af grunden til udsættelse,
- 5) enhver foranstaltning, som begrænser fuldbyrnelsen af beslaglæggelseskendelsen, og
- 6) at fuldbyrdelsen er afsluttet.

Kapitel 3

Efterfølgende behandling af beslaglagte formuegoder

§ 11. Beslaglæggelse opretholdes, indtil en anmodning som omhandlet i § 13, stk. 1, nr. 1 eller 2, er endeligt afgjort.

Stk. 2. Der kan dog i overensstemmelse med retsplejelovens § 805, stk. 2, og efter høring af udstedelsesstaten, opstilles betingelser med henblik på i det konkrete tilfælde at begrænse beslaglæggelsens varighed. Hvis det i overensstemmelse med disse betingelser påtænkes at ophæve beslaglæggelsen, skal udstedelsesstaten underrettes herom og have mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.

§ 12. Beslaglæggelsen skal ophæves uden unødigt ophold, hvis udstedelsesstaten medde-

ler, at beslaglæggelseskendelsen er ophævet i udstedelsesstaten.

§ 13. Beslaglæggelseskendelsen skal foruden den i § 48 omhandlede attest være ledsaget af

- 1) en anmodning om overførsel af bevismaterialet til udstedelsesstaten,
- 2) en anmodning om konfiskation enten med henblik på fuldbyrkelse af en konfiskationsafgørelse truffet i udstedelsesstaten eller med henblik på afsigelse af konfiskationsdom og efterfølgende fuldbyrkelse heraf i Danmark eller
- 3) en instruks om, at formuegoderne skal forblive her i landet, indtil der foreligger en anmodning efter nr. 1 eller 2. § 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Anmodninger som nævnt i stk. 1, nr. 1-3, behandles efter de gældende regler om gensidig retshjælp i straffesager og om international fuldbyrkelse af straf m.v. Anmodninger om fuldbyrkelse af konfiskationsafgørelser truffet i udstedelsesstaten behandles efter reglerne i denne lovs afsnit IV, jf. dog § 1, stk. 3. Dog kan afslag på anmodninger som omhandlet i stk. 1, nr. 1, ikke begrundes med, at en tilsvarende handling ikke er strafbar i Danmark, hvis anmodningen er udstedt i forbindelse med efterforskningen af en eller flere af de i § 6, stk. 1, omhandlede handlinger, og disse kan medføre mindst 3 års fængsel eller anden frihedsberøvede foranstaltning i udstedelsesstaten.

Kapitel 4

Refusion

§ 14. Krav om refusion af erstatningsbeløb, som er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrkelse af en beslaglæggelseskendelse udstedt i en anden medlemsstat, fremsættes over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde.

§ 15. Staten refunderer erstatningsbeløb, der er udbetalt af fuldbyrdelesstaten, hvis denne stat efter sin egen lovgivning er ansvarlig for skade forvoldt som følge af fuldbyrkelse af en dansk beslaglæggelseskendelse, medmindre skaden eller en del af skaden udelukkende skyldes fuldbyrdelesstatens myndigheders handlemåde.

Afsnit III Bødestraf

Kapitel 5

Fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf

§ 16. En afgørelse om bødestraf er omfattet af denne lov, når der er tale om en endelig afgørelse, der pålægger en fysisk eller juridisk person en bødestraf, og afgørelsen er truffet af

- 1) en domstol eller
- 2) en anden myndighed, forudsat at den pågældende person har haft lejlighed til at få sagen prøvet ved en domstol med kompetence i straffesager.

§ 17. Ved »bødestraf« forstår i denne lov pligten til at betale et beløb, som ved en afgørelse pålægges en person som straf for at have begået en lovovertrædelse, samt en ved samme afgørelse pålagt pligt til at betale

- 1) erstatning til ofre for den strafbare handling, hvis offeret ikke kan deltage som civil part i sagen og domstolen handler i kraft af sin strafferetlige kompetence,
- 2) et pengebeløb til dækning af sagsomkostninger eller administrative omkostninger ved afgørelsen og
- 3) et pengebeløb til en offentlig fond eller en støtteorganisation for ofre.

§ 18. En afgørelse om bødestraf fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 19, 20 eller 21. Behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 12.

§ 19. En afgørelse om bødestraf, der vedrører en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børneporno-grafi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.
- 33) Overtrædelse af bestemmelser i færdselslovgivningen, herunder overtrædelse af køre- og hviletidsbestemmelser og bestemmelser om transport af farligt gods.
- 34) Smugling af varer.
- 35) Krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 36) Trusler og vold mod personer, herunder vold i forbindelse med sportsbegivenheder.
- 37) Hærværk.
- 38) Tyveri.
- 39) Strafbare handlinger, der er fastlagt af udstedelsesstaten, og som tjener til at opfylde for-

pligtelser i medfør af instrumenter, der er vedtaget i henhold til EF-traktaten eller EU-traktatens afsnit VI.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en afgørelse om bødestraf fuldbyrdes, hvis en handling svarende til den, som afgørelsen vedrører, er strafbar efter dansk ret.

§ 20. Fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf afslås, hvis

- 1) den i § 48 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen,
- 2) afgørelsen vedrører handlinger, som er begået helt eller delvis her i landet, og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret,
- 3) fuldbyrdelse vil være i strid med straffelovens § 12,
- 4) afgørelsen vedrører en fysisk person, som på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15,
- 5) den pålagte bødestraf er på mindre end 70 euro eller et beløb svarende hertil eller
- 6) den person, som afgørelsen vedrører, ifølge oplysningerne i den i § 48 omhandlede attest
 - a) ikke som krævet i udstedelsesstatens lovgivning i forbindelse med en skriftlig procedure er blevet underrettet personligt eller gennem en efter udstedelsesstatens lovgivning kompetent repræsentant om sin ret til at bestride sagen og om tidsfristerne for et sådant retsmiddel eller
 - b) er udeblevet, medmindre det i attesten er anført, at personen er blevet underrettet om retssagen personligt eller gennem en efter udstedelsesstatens lovgivning kompetent repræsentant i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, eller at personen har tilkendegivet, at sagen ikke bestrides.

Stk. 2. Fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er fundet skyldig i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis afgørelsen er blevet fuldbyrdet. Fuldbyrdelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf afslås, hvis der er grund til at formode, at bødestraffen er pålagt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

§ 21. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis

- 1) afgørelsen ville være forældet efter dansk ret og vedrører handlinger, der er omfattet af dansk straffemyndighed, eller
- 2) afgørelsen vedrører en handling, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed.

Stk. 2. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er fundet skyldig, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis afgørelsen er blevet fuldbyrdet.

Stk. 3. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 22. Inden der træffes beslutning om afslag i medfør af § 20, stk. 1, nr. 1 eller 6, eller § 21, stk. 1, nr. 1, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres.

§ 23. Fuldbyrdelse afbrydes straks, hvis udstedelsesstaten meddeler, at afgørelsen ikke længe kan fuldbyrdes, eller at anmodningen af anden grund trækkes tilbage.

§ 24. Hvis den handling, som afgørelsen vedrører, ikke er begået på udstedelsesstatens territorium og handlingen er omfattet af dansk straffemyndighed, nedsættes det beløb, der skal indrives, til det beløb, der gælder for tilsvarende handlinger i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 2. Bødestraffen omregnes til danske kroner til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor bødestraffen blev pålagt den pågældende.

§ 25. Hvis den person, som afgørelsen vedrører, fremlægger dokumentation for hel eller delvis betaling i en anden stat, høres den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, inden

der træffes afgørelse om, hvorvidt afgørelsen skal fuldbyrdes.

§ 26. Der kan ikke her i landet fastsættes forvandlingsstraf for en udenlandsk bødestraf omfattet af denne lov.

§ 27. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 2) tilfælde, hvor afgørelsen helt eller delvis ikke er blevet fuldbyrdet her i landet,
- 3) tilfælde, hvor bødestraffen er blevet eftergivet her i landet, og
- 4) at fuldbyrdelsen er afsluttet.

§ 28. Selv om en anmodning om fuldbyrdelse er fremsendt til Danmark, kan afgørelsen ikke længere fuldbyrdes i Danmark, hvis

- 1) udstedelsesstaten har meddelt, at anmodningen trækkes tilbage,
- 2) de danske myndigheder har meddelt udstedelsesstaten, at afgørelsen helt eller delvis ikke er blevet fuldbyrdet,
- 3) de danske myndigheder har meddelt udstedelsesstaten, at bødestraffen er blevet eftergivet, eller
- 4) de danske myndigheder har meddelt udstedelsesstaten, at fuldbyrdelse er afslået.

Kapitel 6

Fordeling af midler fra fuldbyrdelse af afgørelser

§ 29. Justitsministeren kan aftale med en anden medlemsstat, at bødestraffe, der fuldbyrdes i overensstemmelse med reglerne i denne lov, tilfalder den udstedende stat.

Stk. 2. Justitsministeren kan aftale med en anden medlemsstat, at bødestraffe, der fuldbyrdes i andre stater som følge af fuldbyrdelse af en dansk afgørelse, tilbageføres til den danske statskasse.

Afsnit IV Konfiskation

Kapitel 7

Fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation

§ 30. Ved »konfiskationsafgørelse« forstår i denne lov en endelig sanktion eller foranstalt-

ning pålagt af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder af enhver art.

§ 31. En konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 32, 33 eller 34.

§ 32. En konfiskationsafgørelse, der vedrører en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis handlingen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsægtligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.

- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Handel med stjålne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, hvis en handling svarende til den, som afgørelsen vedrører, er strafbar efter dansk ret.

§ 33. Fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse afslås, hvis

- 1) den i § 48 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen,
- 2) afgørelsen vedrører handlinger, som er begået helt eller delvis her i landet, og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret,
- 3) fuldbyrdelse vil stride mod straffelovens § 12,
- 4) tredjemands rettigheder i henhold til dansk lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen eller
- 5) det følger af oplysningerne i attesten, at den pågældende ikke gav møde personligt eller ved advokat i den retssag, der førte til konfiskationsafgørelsen, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende er blevet underrettet om retssagen i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning enten personligt eller gennem sin i henhold til udstedelsesstatens lovgivning kompetente repræsentant eller i øvrigt har tilkendegivet, at konfiskationsafgørelsen ikke anfægtes.

Stk. 2. Fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er dømt i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis dommen er

blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrdelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation afslås, hvis der er grund til at formode, at afgørelsen er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

§ 34. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis

- 1) afgørelsen ville være forældet efter dansk ret og vedrører handlinger, der er omfattet af dansk straffemyndighed,
- 2) afgørelsen vedrører en handling, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed eller
- 3) afgørelsen er truffet i henhold til udstedelsesstatens bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation, i det omfang konfiskation ikke vil kunne foretages i tilsvarende tilfælde efter straffelovens § 76 a. Fuldbyrdelse kan dog ikke afslås alene med den begrundelse, at § 76 a, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Stk. 2. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er dømt, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Stk. 3. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 35. Inden der træffes afgørelse om afslag, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres. Dog kan høring undlades, hvor afgørelsen træffes i henhold til § 32, § 33, stk. 1, nr. 3, eller § 34, stk. 1, nr. 1.

§ 36. Når betingelserne for fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse her i landet er opfyldt, kan det bestemmes, at fuldbyrdelsen udsættes

- 1) i en passende periode, hvis fuldbyrdelsen vil skade en igangværende strafferetlig efterforskning eller straffesag,
- 2) indtil afslutningen af en konfiskationssag i Danmark, hvis formuegodet allerede er omfattet af en sådan sag, eller
- 3) i en passende periode, hvis det skønnes, at der er risiko for, at den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen, kan overstige det beløb, der er anført i afgørelsen, fordi denne fuldbyrdes samtidig i mere end én medlemsstat.

Stk. 2. Hvis det i udsættelsesperioden er nødvendigt for at sikre, at formuegodet er tilgængeligt med henblik på fuldbyrdelse af konfiskationsafgørelsen, kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse og edition anvendes, i det omfang den lovovertrædelse, som konfiskationsafgørelsen vedrører, opfylder betingelserne for fuldbyrdelse i § 32.

§ 37. Så snart grunden til udsættelsen er opført, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde konfiskationsafgørelsen.

§ 38. Fuldbyrdelsen afbrydes uden unødigt ophold, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten meddeler, at afgørelsen ikke længere kan fuldbyrdes eller af anden grund tilbagekaldes.

§ 39. Hvis en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vedrører et specifikt formuegode, kan de danske myndigheder aftale med myndighederne i udstedelsesstaten, at fuldbyrdelse kan ske i form af konfiskation af et tilsvarende pengebeløb.

Stk. 2. Hvis en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vedrører et pengebeløb, omregnes konfiskationsbeløbet til danske kroner til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet.

§ 40. Hvis den person, som afgørelsen vedrører, fremlægger dokumentation for, at der helt eller delvis er sket konfiskation i en anden stat, høres den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt afgørelsen skal fuldbyrdes.

§ 41. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 2) tilfælde, hvor afgørelsen helt eller delvis ikke fuldbyrdes her i landet, herunder hvor det selv efter høring af udstedelsesstaten viser sig umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, fordi de formuegoder, der skal konfiskeres, allerede er konfiskeret, er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke kan findes på det i attesten angivne sted, eller fordi det ikke er angivet tilstrækkelig præcist, hvor formuegoderne befinder sig,
- 3) tilfælde, hvor konfiskationsbeløbet er eftergivet her i landet,
- 4) en beslutning om udsættelse samt begrundelsen herfor og om muligt dens forventede varighed,
- 5) ophør af grunden til udsættelse, og
- 6) at fuldbyrdelsen er afsluttet.

Kapitel 8

Disponering over konfiskerede midler

§ 42. Pengebeløb, der konfiskeres i Danmark ved fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation i henhold til denne lov, tilfalder statskassen, hvis beløbet er på mindre end 10.000 euro eller et dertil svarende beløb.

Stk. 2. I andre tilfælde overføres halvdelen af det konfiskerede beløb til udstedelsesstaten.

§ 43. Andre formuegoder end penge, der er konfiskeret i Danmark ved fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse i henhold til denne lov, kan fordeles på en af følgende måder:

- 1) Formuegodet sælges og provenuet fordeles i overensstemmelse med § 42.
- 2) Formuegodet overføres til udstedelsesstaten. Hvis udstedelsesstatens afgørelse om konfiskation omfatter et pengebeløb, kan formuegodet kun overføres til udstedelsesstaten, hvis denne har givet samtykke.

Stk. 2. Hvis mulighederne i stk. 1 ikke kan finde anvendelse, tilfalder formuegodet staten.

§ 44. Konfiskerede kulturgoder, der er en del af Danmarks nationale kulturarv som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, tilfalder staten.

§ 45. Justitsministeren kan ved aftale med udstedelsesstaten fravige §§ 42-44.

Kapitel 9

Refusion

§ 46. Krav om refusion af erstatningsbeløb, der er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse udstedt i en anden EU-medlemsstat, fremsættes over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde.

§ 47. Staten refunderer erstatningsbeløb, der er udbetalt af fuldbyrdelsesstaten, hvis denne efter sin egen lovgivning er ansvarlig for skade forvoldt som følge af fuldbyrdelse af en dansk beslaglæggelseskendelse, medmindre skaden eller en del af skaden udelukkende skyldes fuldbyrdelsesstatens myndigheders handlemåde.

Afsnit V

Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser

Kapitel 10

Formelle krav m.v.

§ 48. Strafferetlige afgørelser, der er omfattet af denne lov, skal, for at kunne danne grundlag for en afgørelse om fuldbyrdelse her i landet, være ledsaget af den relevante attest i udfyldt stand. Formularen skal være attesteret af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 2. Afgørelsen om, hvorvidt en afgørelse om bødestraf eller en konfiskationsafgørelse kan fuldbyrdes her i landet, kan udsættes i det nødvendige tidsrum, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en dansk oversættelse af udstedelsesstatens afgørelse.

Kapitel 11

Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser om beslaglæggelse

§ 49. Afgørelse om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser, der er omfattet af denne lov, træffes af retten på begæring af anklagemyndigheden, medmindre anklagemyndigheden finder, at fuldbyrdelse bør afslås. Afgørelsen om afslag

træffes i så fald af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil.

Stk. 2. Sagen indbringes af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvortil sagen har tilknytning.

§ 50. Indbringelse for retten skal ske snarest og så vidt muligt inden 24 timer efter anklagemyndighedens modtagelse af anmodningen.

Stk. 2. Ved sagens behandling finder retsplejelovens § 806, stk. 2, 3, 5 og 7, § 807 c samt kapitel 85 om kære tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Der kan beskikkes en forsvarer, i det omfang der ville være adgang til at beskikke en forsvarer efter retsplejelovens §§ 730-732. Forsvareren har samme beføjelser som en forsvarer i en dansk straffesag. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 741.

Stk. 4. Rettens afgørelse skal så vidt muligt træffes inden for den i stk. 1 nævnte frist.

§ 51. Hvis rettens afgørelse kæres, eller der indgives begæring efter retsplejelovens § 807 c, underretter anklagemyndigheden den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, herunder om grundlaget for anmodningen, således at den pågældende myndighed kan fremkomme med sine bemærkninger. Anklagemyndigheden orienterer endvidere den pågældende myndighed om kæremålets udfald.

§ 52. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, iværksættes beslaglæggelse af politiet i overensstemmelse med retsplejelovens § 807. Retsplejelovens §§ 807 b og 807 d finder tilsvarende anvendelse.

§ 53. En anmodning fra den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten om iagttagelse af særlige formelle krav eller en særlig procedure skal imødekommes, når det er nødvendigt, for at det indsamlede bevismateriale kan anvendes som bevis i udstedelsesstaten, i det omfang sådanne krav og procedurer ikke er i modstrid med grundlæggende principper i dansk ret.

Stk. 2. Hvis fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelsen nødvendiggør det, kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74, for så vidt angår edition, anvendes, i det omfang den lovovertrædelse, der ligger til grund

for kendelsen, opfylder betingelserne for fuldbyrdelse i § 6.

Kapitel 12

Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af endelige strafferetlige afgørelser

§ 54. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, træffer afgørelse om anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskationsafgørelser, der er omfattet af denne lov.

§ 55. Træffes der afgørelse om, at bødestraffen eller konfiskationen kan fuldbyrdes, skal den pågældende person, som bødestraffen eller konfiskationen vedrører, samtidig med at der gives meddelelse om afgørelsen, gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse efter § 56 og med fristen for fremsættelse af anmodning herom.

§ 56. Træffes der afgørelse om, at afgørelsen kan fuldbyrdes, kan enhver, som er part i sagen, forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om afgørelsens lovlighed for retten på det sted, hvor den person, som afgørelsen vedrører, bor. Hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, behandles sagen dér, hvortil sagen i øvrigt har tilknytning.

Stk. 2. Anmodning herom skal fremsættes senest 14 dage efter, at beslutningen er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, tillade, at afgørelsen indbringes for retten, selv om anmodning først fremsættes efter fristens udløb.

Stk. 3. Indbringelse af justitsministerens afgørelse om fuldbyrdelse, jf. § 54, medfører ikke opsættende virkning, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 4. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Retsplejelovens kapitel 85 om kære finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Der kan beskikkes en forsvarer for den, der har anmodet om domstolsprøvelse, hvis retten efter sagens beskaffenhed eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt. Forsvareren har samme beføjelser som en forsvarer i en dansk straffesag. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 741.

§ 57. Hvis der anmodes om domstolsprøvelse i medfør af § 56, stk. 1, underretter justitsmini-

steren eller den, der bemyndiges dertil, den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, herunder om grundlaget for anmodningen, således at den pågældende myndighed kan fremkomme med sine bemærkninger.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, orienterer endvidere den pågældende myndighed om domstolsprøvelsens udfald.

§ 58. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf, jf. § 17, sker fuldbyrdelsen, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af bødestrafte. Dansk rets regler om benådning finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om bødestraf, som fuldbyrdes efter nærværende lov.

Stk. 2. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation, jf. § 30, sker fuldbyrdelse, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af konfiskation. Straffelovens § 97 c finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om konfiskation, som fuldbyrdes efter nærværende lov.

Kapitel 13

Fremsendelse af anmodninger om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser til en anden medlemsstat

§ 59. Attester, der i medfør af denne lov fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, skal attesteres af den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Stk. 2. Attester, der i medfør af denne lov fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskation, skal attesteres af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil.

§ 60. Hvis en udenlandsk myndighed har truffet afgørelse om fuldbyrdelse af en dansk beslaglæggelseskendelse, kan kendelsen indbringes for retten af enhver, der er part i sagen, uanset at kærefristen, jf. retsplejelovens § 969, stk. 1, er udløbet.

Kapitel 14

Konsekvensændringer

§ 61. I lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret ved

§ 2 i lov nr. 291 af 24. april 1996, § 2 i lov nr. 280 af 25. april 2001 og § 5 i lov nr. 258 af 8. maj 2002, foretages følgende ændring:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union finder dog anvendelse i forhold til afgørelser, der kan fuldbyrdes efter reglerne deri.«

Kapitel 15

Ikrafttræden

§ 62. Loven træder i kraft den 1. januar 2005. Loven finder anvendelse på anmodninger om fuldbyrdelse, der fremsættes efter lovens ikrafttræden.

§ 63. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

KAJ IKAST

/ Lissa Mathiasen